

Књига пророка Данила — Тридесет шеста

Пророчка симболика Навуходоносора: откривање историјских путоказа милеритског покрета и запечаћеног виђења о реци Улај

Jeff Pippenger
2023-12-31

Прво поглавље Данилове књиге представља историју првог и другог анђела од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844. Четврто поглавље Данилове књиге такође се бави историјом првог и другог анђела од 723. године пре Христа до 22. октобра 1844. године. Наравно, ово је немогуће сагледати без методологије позног дажда „ред по ред“.

Навуходоносор је, у четвртој глави, веома сложен пророчки симбол. Важно је да се подсетимо шта он представља док почињемо да разматрамо отварање визије о реци Улај у историји Вилијама Милера. Навуходоносоров други сан, не за разлику од другог сна Вилијама Милера, представљао је „седам времена“ из Левитске двадесет шест, што је пророчка нит која повезује читаву књигу пророка Данила. Када је Данило протумачио Навуходоносоров сан из четврте главе, упозорио га је на долазећи суд, и тиме је предочио вест првог анђела која је ступила у историју у „време свршетка“ 1798. године.

Када је дошла пресуда за коју је Навуходоносор био опоменут да ће доћи, њен долазак је предображавао 22. октобар 1844, када је започео истражни суд. У четвртом поглављу, и вест упозорења коју је пружио Данило, и долазак суда повезаног са том вешћу упозорења, били су представљени речју „час“. „Час“ Навуходоносоровог суда представљао је „час“ Божјег суда у вести првог анђела. Он је такође предображавао „час“ недељног закона, када почиње Божји извршни суд. Део четвртог поглавља Данила који представља долазак вести првог анђела 1798. године, и долазак трећег анђела 22. октобра 1844, који је симболизован речју „час“, затим се понавља и проширује. Техника понављања и проширивања јесте пророчка техника која се изнова јавља у пророчанству, а нарочито у књизи пророка Данила.

Када је Навуходоносор доспео до „часа“ суда, отпочело је „седам времена“, што је представљало његов суд; и он је, као цар севера, тада представљао суд који је дошао на северно царство Израилево 723. године пре Христа. Било му је дато срце звери, а звер је у библијском пророчанству царство, и од 723. године пре Христа па све до 1798. представљао је два облика паганизма који су тако често предмет књиге пророка Данила.

Током хиљаду двеста шездесет дана, који представљају хиљаду двеста шездесет година, он је представљао паганску опустошујућу силу; а затим, током још хиљаду двеста шездесет дана, који симболизују хиљаду двеста шездесет година, представљао је папску опустошујућу силу. Срце обеју опустошујућих сила било је исто, јер је папизам једноставно паганизам који носи обличје хришћанства.

На „крају дана“, који је симбол означен у дванаестом поглављу Данила, а који представља „време свршетка“ 1798. године, његово царство му је било повраћено. Сведочанство четврте

главе Данила и Дух пророштва показују да је, када му је царство било повраћено на „крају дана“, он био обраћен човек. Он тада постаје пророчки симбол четири значајне истине. Он постаје пророчка веза између аждајине силе паганизма, коју је представљао у првој половини својих „седам времена“, и зверске силе, коју је представљао у последњој половини својих „седам времена“. Као симбол те две силе, стојећи као обновљено царство 1798. године, он затим представља трећу пустошећу силу (лажног пророка), која је требало да влада седамдесет симболичних година, док је тирска блудница била заборављена. Као цар Вавилонa, Навуходоносор представља пророчку везу између три силе које ће у последњим данима постати савремени Вавилон, који потом води свет у Армагедон.

Он је такође представљао рођење Сједињених Држава као звери из земље, која је 1798. године започела као јагње, симболизовано његовим обраћеничким искуством. Он би истовремено представљао и два рога на звери из земље, који су, као републиканизам и протестантизам, представљали снагу Сједињених Држава, што јој је и омогућило да постане најповлашћенија нација на свету. Ипак, на крају седамдесет симболичних година, та два рога би потом била представљена као отпали републиканизам и отпали протестантизам, при чему би оба рога била подељена у две класе. Рог републиканизма састојао би се од Демократске странке, која отворено занемарује света начела Устава, и Републиканске странке, која исповеда да је бранилац и поборник Устава, али у стварности одриче света начела Устава, бирајући предања и обичаје да надвладају начела садржана у том светом документу.

Ове две стране биле су предочене садукејима и фарисејима у Христово време. Дух садукеја и фарисеја такође ће се испољити у рогу отпалог протестантизма, при чему ће једна група подржавати богослужење у недељу, а друга богослужење у суботу. Обраћено стање Навуходоносора на „крају дана“, 1798. године, прикладно представља Сједињене Америчке Државе, као и оба рога звери из земље. Сва три симбола — звер из земље и њена два рога — била су одређена да се промене од јагњета у аждају.

Навуходоносор је, на крају својих „седам времена“, представљао везу која је поистоветила његово дословно царство Вавилон са симболом савременог Вавилонa у последњим данима, који се састоји од аждаје, звери и лажног пророка. Он је такође представљао три пророчка ентитета приказана зверју из земље са два рога, која се током седамдесет симболичних година, док је тирска блудница заборављена, мења од јагњета у аждају. Дубоко је значајно што је његово дословно царство управо оно царство које представља праслику царства које влада седамдесет симболичних година.

Simbolika Navuhodonosora iz četvrtog poglavlja treba da bude položena preko prvog poglavlja. Kada se ta primena izvrši, ona objedinjuje putokaze mileritske istorije i potvrđuje nekoliko istina viđenja o reci Ulaj koje su u to vreme bile otpečaćene. Temelj i središnji stub mileritskog pokreta bili su pitanje i odgovor iz osmog poglavlja Danila, stihovi trinaesti i četrnaesti. Pitanje je glasilo: „Dokle će trajati viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o prestupu pustoši, da se i Svetinja i vojska predaju gaženju?“

Од стотина, ако не и хиљада додатих речи у Библији, само је додата реч „жртва“ она коју надахнуће означава као реч која не припада тексту. Када се та реч исправно уклони, јасно се показује да су „свакодневна“ и „преступ“ две различите силе пустошења. Сестра Вајт изричито утврђује да је реч „жртва“ додата људском мудрошћу и да се не односи на текст, а у истом одломку такође утврђује да су милерити били у праву када су „свакодневну“ поистовећивали са паганством. Граматички изрази у оквиру питања из тринаестог стиха били су пажљиво одређени од стране Христа кроз списе Сестре Вајт, и када се њима управља у складу са текстовима и додатим надахнутим упутствима, питање гласи: „Докле ће трајати виђење о две силе пустошења, паганству и папству, које су имале да погазе и светињу и Божји народ?“

Стога, када је Навуходоносор постављен у „време свршетка“, 1798. године, он представља обраћеног човека и стога представља „мудре“ који ће разумети средишњи стуб и темељ адвентизма. Његово обраћење поистовећује „мудре“ који разумеју „умножење знања“ које је у то време било распечаћено, али његова сопствена пророчка симболика непосредно приказује историју која је предмет питања: „До када ће трајати виђење о пустошној сили паганизма и папства, која ће газити Божји народ (војску) и Божју светињу?“ Као симбол „мудре девице“ која разуме „умножење знања“, он представља Вилијама Милера, јер Милер је симбол оних који су били „мудри“ у историји која је започела у „време свршетка“, 1798. године.

Навуходоносор је симбол оријентира „времена свршетка“, а када се положи преко првог поглавља, он такође представља долазак првог анђела у то време, јер у четвртном поглављу „час“ у којем Данило упућује Навуходоносору поруку опомене означава време када је први анђео дошао, а то је било 1798. године. „Час“ када је над Навуходоносором дошао суд представљао је „час“ почетка Божјег истражног суда 22. октобра 1844. године. Оријентир настали из симболике Навуходоносора у четвртном поглављу јесу 723. год. пре Хр., 538, 1798. (време свршетка) и 22. октобар 1844. године.

Прекретнице милеритске историје у првом поглављу Данила започињу с Јоакимом, који је симбол оснажења прве вести која је приспела у „време свршетка“, 1798. године. Оснажење прве вести, представљено Јоакимом, означава 11. август 1840. године. Покоравање Јоакима започиње седамдесет година владавине Вавилона, које се окончавају Кировим указом. Прво поглавље Данила указује на тростепени процес испитивања, представљен као испит у погледу исхране, за којим следи визуелна провера, а који се завршава лакмус-пробом. Та три испита представљају 11. август 1840. године, када је силни анђео, који није био нико мањи до личност Исуса Христа, сишао с неба с књижицом коју је Божји народ тада требало да „једе“, баш као што су Данило и тројица достојних изабрали да једу вариво, а не храну Вавилона.

Други испит тог процеса представљао је испољавање одбацивања Милерове поруке (поруке првог анђела) од стране протестантских цркава, када се тада могла уочити разлика између милеритског покрета и протестантских цркава које су тада започеле своју пророчку улогу као отпали протестантизам. Разлика између те две групе била је исто тако изразита као што

је било и то да су Данило и три младића, хранећи се небеском храном уместо вавилонске исхране, изгледали лепше и пуније. Та разлика била је обележена на крају библијске године 1843. (19. априла 1844), када је наступило време одлагања из приче о десет девојака.

Трећи испит, који је био лакмус-проба, представљао је 22. октобар 1844, када је, после три године, дошао „час“ у коме је сам Навуходоносор судио и прогласио Данила и тројицу достојних „десет пута“ бољима од вавилонских мудраца. Постављање четвртог поглавља Данила над прво поглавље даје прекретнице милеритске историје, почев од „времена свршетка“ 1798. године; оснажења поруке првог анђела 11. августа 1840; првог разочарања 19. априла 1844; и великог разочарања 22. октобра 1844.

Поред тога што поистовећују посебне путоказе милеритске историје, ова два поглавља, када се сагледају заједно „ред по ред“, приказују вест првог анђела, поистовећују две пустошеће силе које су предмет темељне доктрине о две хиљаде и три стотине дана, као и тростепени процес испитивања из дванаесте главе Данила, који се увек јавља када се књига пророка Данила отпечати.

Они такође препознају да Навуходоносор, као симбол мудрих у 1798. години, у вези са својим другим сном у четвртом поглављу, представља Вилијама Милера, чији је покрет требало да постане прави протестантски рог. Дело Вилијама Милера, које представља темељне истине адвентизма, приказано је на две Авакумове плоче, а Бог је руководио у настанку обеју тих светих плоча.

Постојало је неколико пророчких истина које Милер није исправно сагледао, јер му његово становиште у пророчкој историји није допуштало да препозна да постоје три силе пустошења: не само паганизам (аждаја), папизам (звер), него и отпаднички протестантизам (лажни пророк). По Божјем промислу, та Милерова пророчка разумевања, која су била ограничена његовим становиштем у историји, нису била представљена на два светим плочама Авакумовим.

Навуходоносов други сан у четвртом поглављу Данила представља други сан Вилијама Милера. Оба сна односе се на „седам времена“, а Милеров сан указује на одбацивање његовог дела које је започело 1863. године и појачава се све до Поноћног вапаја. Оба сна завршавају се обновљеним царством након раздобља расејања. Из тог разлога, размотрићемо Милеров други сан пре него што се непосредно позабавимо виђењем реке Улај, које је било отпечаћено 1798. године.

„Usnila sam da mi je Bog, nevidljivom rukom, poslao neobično izrađen kovčežić, dug oko deset inča, a širok šest inča sa svake strane, načinjen od ebanovine i bisera, umetnutih osobitom veštinom. Za kovčežić je bio prikačen ključ. Odmah sam uzela ključ i otvorila kovčežić, kada, na svoje čuđenje i iznenađenje, otkrih da je bio ispunjen svakovrsnim draguljima, dijamantima, dragim kamenjem i zlatnim i srebrnim novcem svake veličine i vrednosti, lepo raspoređenim na njihovim pojedinim mestima u kovčežiću; i tako raspoređeni, odražavali su svetlost i slavu kojoj je jedino sunce bilo ravno.

„Сматрала сам да није моја дужност да у овом дивном призору уживам сама, премда је моје срце било преплављено радошћу због сјаја, лепоте и вредности његовог садржаја. Стога сам га поставила на сто у средини своје собе и разгласила да могу доћи и видети најславнији и најблиставији приказ који је човек икада видео у овом животу сви који то желе.

„Људи су почели да долазе, у почетку малобројни, али су се постепено умножили у мноштво. Када би први пут погледали у ковчежић, чудили би се и узвикивали од радости. Али када се број посматрача повећао, свако је почео да дира драгуље, вадећи их из ковчежића и расипајући их по столу. Почео сам да мислим да ће власник поново затражити од мене ковчежић и драгуље; и ако допустим да буду расути, никада их више нећу моћи распоредити на њихова места у ковчежићу као раније; и осећао сам да никада нећу моћи одговорити тој одговорности, јер би била огромна. Тада сам почео да преклињем људе да их не дирају, нити да их ваде из ковчежића; али што сам их више преклињао, то су их више расипали; и сада су изгледали као да их расипају по свој соби, по поду и по сваком комаду намештаја у соби.”

„Тада сам видео да су међу праве драгуље и новац разасули безбројну количину лажних драгуља и кривотвореног новца. Био сам силно разгневљен због њиховог ниског поступка и незахвалности, и прекоревао сам их и корио због тога; али што сам их више прекоревао, то су више расипали лажне драгуље и кривотворени новац међу праве.”

„Тада се узнемирих у својој телесној души и почех да употребљавам телесну силу да их истерам из собе; али док бих једнога истискивао, још тројица би улазила и уносила прљавштину, струготине и песак и сваковрсно смеће, док не покрише сваки од правих драгуља, дијаманата и новчића, те сви беху уклоњени од погледа. Такође су раскомадали мој ковчежић и разбацали га по смећу. Помислих да нико не обраћа пажњу на моју жалост ни на мој гнев. Потпуно се обесхрабрих и клону духом, те седох и заплаках.

„Док сам тако плакала и туговала због свога великог губитка и одговорности, сетих се Бога и усрдно се помолих да ми пошаље помоћ. Одмах се врата отворише, и један човек уђе у собу, а сви људи из ње изиђоше; и он, држећи у руци четку за прашину, отвори прозоре и поче да чисти из собе прашину и отпатке.

„Преклињала сам га да се уздржи, јер је међу рушевинама било разасуто неколико драгоцених бисера.”

„Рекао ми је да се ‘не бојим’, јер ће се он ‘побринуту за њих’.”

„Затим, док је односио прашину и смеће, лажно драго камење и кривотворени новац, све се то подигло и изашло кроз прозор као облак, а ветар их је однео. У тој вреви затворих очи за тренутак; када их отворих, свега смећа више није било. Драгоцени драгуљи, дијаманти, златници и сребрњаци, лежаху у изобиљу разасути по целој соби.

„Затим је на сто ставио једну кутију, много већу и лепшу од претходне, и грстима сакупио драгуље, дијаманте, новчиће, и бацао их у кутију, све док није остао ниједан,

мада неки од дијаманата нису били већи од врха игле.“

„Затим ме је позвао да ‘дођем и видим’.“

„Погледала сам у ковчежић, али су ми очи биле заслепљене тим приказом. Сијале су десет пута већом славом него раније. Мислила сам да су биле очишћене у песку под ногама оних злих људи који су их разбацали и газили у прах. Биле су поређане у прелепом реду у ковчежићу, свака на свом месту, без икаквог видљивог труда човека који их је бацио унутра. Узвикнула сам од саме радости, и тај узвик ме је пробудио.“
Early Writings, 81–83.

Милеровим сном позабавићемо се у следећем чланку.

Следи увод у други сан Вилијама Милера, који је написао Џејмс Вајт када је објавио Милеров сан у *Advent Herald*.

„Следећи сан објављен је у *Advent Herald*-у пре више од две године. Тада сам увидео да је он јасно означио наше прошло искуство у вези са Другим доласком, и да је Бог дао тај сан на корист расејаном стаду.

„Међу знацима блиског приближавања великог и страшног дана Господњег, Бог је поставио снове. Видети Јоил 2:28–31; Дела апостолска 2:17–20. Снови могу доћи на три начина: прво, „од мноштва посла“. Видети Проповедник 5:3. Друго, они који су под нечистим духом и Сатанином обманом могу имати снове под његовим утицајем. Видети Поновљени закон 8:1–5; Јеремија 23:25–28; 27:9; 29:8; Захарија 10:2; Јуда 8. И треће, Бог је одувек поучавао, и још увек поучава, свој народ у већој или мањој мери посредством снова, који долазе дејством анђела и Светога Духа. Они који стоје у јасној светлости истине знаће када им Бог даје сан; и такви неће бити преварени нити заведени лажним сновима.“

„И рече: Чујте сада речи моје; ако буде међу вама пророк, ја, Господ, јавићу му се у виђењу, и у сну ћу му говорити.“ Бројеви 12:6. Рече Јаков: „Анђео Господњи проговори ми у сну.“ 1. Мојсијева 31:2. „И Бог дође Лавану Сиријцу у ноћном сну.“ 1. Мојсијева 31:24. Читајте снове Јосифове, [1. Мојсијева 37:5–9], а затим и занимљиви извештај о њиховом испуњењу у Египту. „У Гаваону јави се Господ Соломону у сну ноћу.“ 1. о царевима 3:5. Велики значајни лик из друге главе Данила дат је у сну, као и четири звери итд. из седме главе. Када је Ирод настојао да погуби младенца Спаситеља, Јосиф би у сну опоменут да бежи у Египат. Матеј 2:13.

„И биће у ПОСЛЕДЊЕ ДАНЕ, говори Бог, излићу од Духа својега на свако тело; и прорицаће синови ваши и кћери ваше, и младићи ваши виђења ће гледати, и старци ваши снове ће сањати.“ Дела апостолска 2:17.

„Дар пророштва, кроз снове и визије, овде је плод Светога Духа, и у последње дане треба да се испољи у довољној мери да представља знак. Он је један од дарова јеванђеоске цркве.

„И даде једне за апостоле, а једне за ПРОРОКЕ, а једне за јеванђелисте, а једне за пастире и учитеље; за усавршавање светих, за дело службе, за назиданье тела Христовог.“ Ефесцима 4:11–12.

„И једне је Бог поставио у цркви, прво апостоле, друго ПРОРОКЕ“, итд. 1. Коринћанима 12:28. „Пророштва не презирите.“ 1. Солуњанима 5:20. Видети и Дела 13:1; 21:9; Римљанима 7:6; 1. Коринћанима 14:1, 24, 39. Пророци или пророштва дати су ради назидаванја Христове цркве; и не може се извести никакав доказ из речи Божје да је требало да престану пре него што би престали јеванђелисти, пастири и учитељи. Али, каже приговарач, „Било је толико много лажних виђења и снова да не могу имати поверења ни у шта те врсте.“ Истина је да сотона има свој фалсификат. Он је одувек имао лажне пророке, и свакако их можемо очекивати и сада, у овом његовом последњем часу обмане и тријумфа. Они који одбацују таква посебна откривења зато што постоји фалсификат, могли би с истим правом отићи и корак даље и порећи да се Бог икада открио човеку у сну или виђењу, јер је фалсификат одувек постојао.

„Снови и визије су средство посредством којег се Бог откривао човеку. Посредством тог средства говорио је пророцима; дар пророштва поставио је међу дарове јеванђеоске цркве, и сврстао снове и визије међу остале знаке ‘ПОСЛЕДЊИХ ДАНА’. Амин.

„Мој циљ у горњим напоменама био је да на библијски начин отклоним приговоре и припремим ум читаоца за оно што следи.“ James White.